

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016281904

Дата перевірки:
25.05.2024 13:15:16 IDT

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
25.05.2024 14:29:39 IDT

ID користувача:
100011299

Назва документа: Білоусов_Курсова робота

Кількість сторінок: 26 Кількість слів: 5164 Кількість символів: 37989 Розмір файлу: 115.11 KB ID файлу: 1016074782

15.2% Схожість

Найбільша схожість: 6.68% з Інтернет-джерелом (https://revolution.allbest.ru/law/01431671_0.html)

13% Джерела з Інтернету

299

Сторінка 28

3.95% Джерела з Бібліотеки

65

Сторінка 30

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

ВНЗ „ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ

ЛЮДИНИ „УКРАЇНА”

**Полтавський фаховий коледж
Циклова комісія правознавства**

КУРСОВА РОБОТА

з Цивільного права

на тему: «Цивільно-правові договори»

Виконав студент 3 курсу
групи ПЗ-22-2фмб-рІ
спеціальності 081 «Право»
Білоусов Павло Ігорович

Науковий керівник:
Товста Світлана Петрівна

ПОЛТАВА 2024

1

Зміст

Вступ

Розділ 1. Поняття цивільно-правового договору.....

Розділ 2. Види цивільно-правових договорів.....

Розділ 3. Умови цивільно-правових договорів.....

Висновки.....

Список використаних джерел.....

ВСТУП

У правовідносинах його формою є контракт, заснований на вільному волевиявленні учасників, що також відображає економічні відносини. Контракт-це основна правова форма, що гарантує обмін між громадянами та учасниками економічного обороту. Контракти є найбільш швидким і гнучким засобом вивчення потреб ринку, виступають в якості способу комунікації між виробництвом і споживанням, що супроводжується негайною реакцією виробника. Таким чином, Договірні-правова форма служить способом забезпечення необхідного балансу між попитом і пропозицією і наповнення ринку товарами, яких потребують споживачі.

Враховуючи зростаючу роль договорів в умовах ринкових відносин, виникає необхідність у науковій розробці спільних проблем цивільно-правових договорів, які мають методологічне значення для розвитку договірних відносин. Оскільки загальні положення договору поширюються на всі види цивільно-правових договорів, які використовуються в різних сферах суспільного життя, поняття цивільно-правових договорів потребує більш детального вивчення.

Метою дослідження є з'ясування правової природи цивільно-правових договорів та їх місця в регулюванні статичної і динамічної обороту громадян. Для досягнення цієї мети стоїть завдання комплексного цивільно-правових договорів в контексті оновлення (перекомпіляції) комплексу для вирішення ряду пов'язаних з цим проблем:

проаналізувати сучасні тенденції еволюції законодавства в області цивільних договорів;

- систематизувати майнові права за різними критеріями;

- узагальнити суттєві ознаки правової природи цивільних договорів;

Об'єктом даного дослідження є комплекс правовідносин, що виникають між

власником матеріальних об'єктів і власником або реальним власником (похідних) юридичних осіб, пов'язаних з цими речами.

Предметом дослідження є теоретичне та практичне питання правового регулювання майнових відносин у Цивільному кодексі України

Для вивчення питання про цивільно-правові договори було використано кілька методологічних підстав. Для аналізу процесу взаємозв'язку абсолютних і відносних правовідносин був застосований загальнонауковий діалектичний метод, що полягає у вивченні основ виникнення і змісту матеріально-обов'язкових правовідносин.

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ

У теорії цивільного права рекомендується розглядати термін дії договору з трьох точок зору: угоди, правовідносини і документи. Варто зазначити, що теоретичні міркування, що лежать в основі цієї думки, полягають у тому, що короткостроковий договір застосовується до різних правових явищ з точки зору змісту. Тобто договір, який виступає в якості певного виду угоди, правовідносини, яке виступає результатом укладеної угоди, і документ як форма існування договірних правовідносин.

Зміст договору полягає у взаємному волевиявленні сторін цивільно-правового договору в якості правових заходів. Змістом договірних правовідносин є права і обов'язки сторін цивільно-правового договору, що виникають в результаті досягнення угоди між сторонами за всіма важливими умовами цивільно-правового договору. Зміст документа за змістом договору - це предмет побуту, закріплений на матеріальному носії, оскільки розкриваються суб'єктивні права та обов'язки сторін цивільно-правового договору [1, с.29].

Цивільно-правові договори повинні породжувати права і обов'язки. Дія як юридичний факт завжди носило вольовий характер і підрозділяється на законне і протиправне, а цивільно-правові договори відносяться до різних юридичних фактів, тому являють собою вольові і законні дії фізичних і юридичних осіб, спрямовані на встановлення, зміну і припинення цивільних прав і обов'язків.

Цивільно-правовими договорами вважаються обов'язкові відносини, регульовані нормами цивільного права, учасники яких є носіями суб'єктивних прав і обов'язків. Однак поняття "договірні зобов'язання" і "контракти" передують зобов'язанням як юридичному факту, оскільки перше поняття ширше за змістом, ніж друге, оскільки договір служить однією з підстав виникнення зобов'язання, оскільки сторони аналогічної правової категорії цивільно-правового договору можуть здійснювати настання зобов'язань, які залежать від певних юридичних фактів.

Цивільно-правові договори визначаються як двосторонні або багатосторонні дії сторін договору, спрямовані на досягнення певних юридичних наслідків. В даному випадку поняття цивільно-правових договорів звужується до значення юридичних фактів, які самі по собі не мають матеріального змісту. Це смислове значення не дозволяє виявити всі істотні ознаки цивільно-правового договору, оскільки угода сторін не служить вираженням договору, а лише переслідує мету його встановлення. З цієї точки зору, цивільно-правовий договір є не тільки особливим юридичним фактом, що встановлює відносини між юридично рівними суб'єктами, а й засобом регулювання суспільних відносин. Ознайомившись з особливостями цивільно-правових договорів як правовідносин, що складаються з угод і зобов'язань сторін, є можливість прояснити суть договору. Цивільно-правовий договір як юридичний факт служить основою для виникнення обов'язкових правовідносин, в яких сторонам надається можливість взаємодіяти один з одним за допомогою реалізації взаємних прав і обов'язків, що охороняються і гарантуються державою.

Деякі громадяни розглядають цивільно-правові договори як обов'язкові до виконання юридичні угоди, змістом яких є взаємні права сторін і відповідні їм зобов'язання [2, с.83]. Аналіз поняття договору як зобов'язального правовідносини дозволяє встановити властиві йому якісні характеристики [3, с.414-416]. Укладення цивільно-правового договору призводить до виникнення певного виду відносин, основою яких є встановлення правовідносин між сторонами такого договору. Таким чином, зміст договірних відносин визначається як сукупність дій, що забезпечують досягнення цілей учасників цивільно-правового договору і задоволення їх інтересів. Однак не всі договори тягнуть за собою правові наслідки у сфері договірних відносин. Необхідно виходити з того, що поняття цивільно-правових договорів складається з 2-х груп елементів. Одні характеризують правову структуру цивільно - правових договорів, інші-суттєві ознаки таких договорів.

6

Правова структура цивільно - правового договору-це передбачена законом система взаємопов'язаних компонентів правової природи і функцій взаємовідносин сторін такого договору між такими компонентами, угода сторін договору і порядок його досягнення, структура, спосіб виконання цивільно-правового договору, розрізняються умови і **обсяг відповідальності сторін за невиконання або неналежне виконання договірних зобов'язань** [4, с.7].

Основою договору є договір, заснований на волі сторін такого договору. Одні вчені вважають, що закони віддають перевагу волі перед волевиявленням [5, с.7], інші вчені переконані, що закон визнає перевагу волі [6, с. 22], треті вказують на рівність цих елементів. На нашу думку, волевиявлення узгодженої особи виступає в якості юридичного факту, який тягне за собою виникнення, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків. **Отже, саме з моменту волевиявлення цивільний договір вважається укладеним.**

У юридичному словнику Блека цивільно-правовий договір визначається як "угода між двома або більше особами, яка створює зобов'язання що-небудь робити або не робити" [7, с.170]. Цивільно-правові договори визначаються в першу чергу як Угоди між двома або більше сторонами, спрямовані на досягнення певних юридичних наслідків шляхом здійснення юридичних дій, в результаті яких виникають, змінюються або припиняються права та обов'язки суб'єкта. При дослідженні даного питання необхідно враховувати особливості правової природи, суттєві ознаки цивільно-правових договорів, методи державного впливу та можливість обмеження свободи цивільно-правових договорів у цих правовідносинах.

Цивільно-правові договори вважаються укладеними в результаті досягнення угоди між сторонами цієї Угоди за всіма істотними умовами і носять добровільний характер, тобто засновані на вільному волевиявленні учасників. Отже, заявка на укладення цивільно-правового договору не допускається. Угода передбачає формальну

7

рівність обох сторін у виборі партнерів майбутньої угоди на попередньому етапі (укладенні) і рівність обох сторін як партнерів поточної угоди відповідно до критеріїв різного роду спільних або обопільних інтересів або потреб [4, с.16-17].

В.Л. Мусіяка вважає угоду основним правовим документом, що регулює відносини інвестиційної діяльності [8, С. 51]. Соціально-економічний зміст контракту проявляється в передачі певних економічних цінностей, і сам контракт за Цивільним кодексом оцінюється виходячи з вартості предмета цього контракту. Тобто важливою особливістю цивільно-правових договорів є порівнянний характер відносин між сторонами цієї угоди, але це твердження поширюється не на всі цивільно-правові договори.

Відповідно до пункту 2 статті 11 Цивільного кодексу України, серед підстав виникнення цивільних прав та обов'язків на перше місце ставляться цивільно-правові договори, а в пункті 1 статті 13 та пункті 1 статті 14 Цивільного кодексу закріплені цивільно-правові договори поряд із законами та іншими нормативно-правовими актами встановлюються межі здійснення цивільних прав та обов'язків. Таким чином, це визначає роль і місце договору в Цивільному кодексі України.

Стаття 629 [9] Цивільного кодексу України передбачає, що договір пов'язує сторони. Отже, цивільно-правові договори, укладені відповідно до застосовних нормативно-правових актів, є обов'язковими для їх сторін. Сторони такого договору погодилися дотримуватися певних умов до тих пір, поки всі умови цивільно-правового договору не будуть виконані повністю і належним чином. Такі відносини між сторонами договору визнаються законом і гарантується їх виконання. Зміст цивільно-правового договору має відповідати вимогам закону.

У літературі існують 3 точки зору на співвідношення важливості закону і цивільно-правових договорів. Прихильники "теорії заповіту" вважають, що договір як вольовий акт іншої сторони є основним джерелом, а закон лише доповнює або

8

обмежує їх волю. Прихильники теорії "пріоритету права" дотримуються іншої думки. Вони вважають, що цивільно-правові договори наділені тільки юридичними наслідками, що випливають із закону. Третьої думки з цього питання дотримуються прихильники "емпіричної теорії". Вони вважають, що воля сторін свідомо спрямована на певний економічний ефект. Водночас результати контракту підносяться як засіб його реалізації, про який сторони можуть не мати достатньо чіткого уявлення [4, с.18-19].

В системі цивільного права існують "суб'єктивна" і "об'єктивна" теорії договорів. "Суб'єктивна" теорія визначає договір як угоду двох або більше осіб, спрямовану на встановлення взаємних прав і обов'язків. Суть цивільно-правових договорів, відповідно до цієї теорії, полягає в єдності прагнень сторін. Ця теорія заснована на концепції індивідуальної свободи і передбачає, що кожен має право реалізовувати власні інтереси шляхом вільного укладання угод на найбільш вигідних умовах. В ході розвитку капіталістичних виробничих відносин свобода укладання договорів зазнає певних змін. Виходить, що вільно можуть укладатися тільки ті контракти, які відповідають інтересам суспільства. Закон більш істотно запобігає неконтрольовані прояви власної волі в контракті. Саме в цей час виникає об'єктивна теорія контракту.

Це не стільки суб'єктивна теорія, заснована на свободі сторін договору, скільки теорія, яка приділяє більше уваги очікуванням, що випливають з дій сторін договору. "Об'єктивна" теорія контрактів визначає вплив держави на процес укладання і виконання контрактів на основі формальної рівності сторін контракту і свободи вираження думок [10, с.8].

В. Олюха стверджує, що розкриття цивільно-правових договорів терміном "лінь будинку" звужує його зміст і, по суті, проти передачі майна необхідно разом з угодою укласти цей цивільно-правовий документ. Автор визначає договір як юридичний факт, тобто правочин між двома або більше особами у визначеній законом формі,

9

спрямований на встановлення, зміну або забезпечення цивільних прав та обов'язків [11, с.9]. С.О. Бородовський зазначив, що автор не бере до уваги, що правомірний характер цивільно-правового договору передбачає його укладення на підставі дій сторін, і результатом таких дій є угода. Цивільно-правовий договір визначається тільки через категорію дій, які "затемнюють" юридичну природу в результаті цих дій, виражених в єдиному вираженні наміру і спрямованих на досягнення єдиного юридичного результату. Це угода між двома або більше особами, заснована на спільних діях [4, с. 22].

Вчені-цивілісти вважають визначення поняття змісту цивільно-правових договорів таким же розпливчастим, як і поняття цивільно-правових договорів. Деякі вчені пов'язують зміст договору в Цивільному кодексі з умовами договору, інші - з правами і обов'язками сторін. Зокрема, М.І. Бару зазначає, що "права і обов'язки сторін закріплені в договорі" [12, с. 256]. Але А.А. Красавчиков розглядає зміст договору як систему умов, на яких він був укладений. Вчені відзначають, що Умови договору інтегрують у зміст спільного рішення з усіх важливих питань досягнення цієї угоди сторін, встановлення певних правовідносин, в результаті чого сам по собі договір не має ніяких прав і обов'язків. Сюди відносяться лише певні правові моделі правовідносин, які виникають відповідно до закону на підставі договору [13, С.125].

Відповідно до частини 1 статті 628 Цивільного кодексу України [9], зміст договору визначається на розсуд сторін і складається з узгоджених положень (термінів), а також обов'язкових умов відповідно до актів цивільного кодексу, внаслідок чого в чинному законодавстві чітко прописано що зміст цивільно-правового договору пов'язаний з його Умовами.

Ми вважаємо, що в Цивільному кодексі України поняття змісту цивільно-правових договорів представлено в дещо звуженому вигляді. Рекомендується доповнити статтю 628, частину 1 Цивільного кодексу України та держави наступним

формулюванням: "зміст договору визначається на розсуд сторін і складається з узгоджених ними умов (положень), а також умов, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного права і визначають взаємні права та обов'язки сторін договору."

Умови цивільно-правових договорів поділяються на суттєві, звичайні та умовні. Обов'язковість звичайних умов сторін встановлюється відповідно до актів цивільного законодавства, тому при укладенні цивільно-правового договору його узгодження не є обов'язковим. Тому в.в. Лутц висловлює думку, що такі умови не вимагають обов'язкового затвердження, оскільки вони визначені в законі та інших нормативних актах і пов'язують сторони в силу того, що вони уклали договір [14, с. 30].

А.С. Іоффе зазначав, що звичайними умовами є умови, і їх наявність або відсутність не впливає на факт укладення цивільно-правового договору. Отже, немає необхідності включати в договір звичайні умови, оскільки звичайні умови сформульовані законом або іншими нормативними актами, і, погоджуючись укласти такий договір, інша сторона висловлює свою згоду дотримуватися таких умов [15, С.387-388].

В. г. Олюха - це а. я повністю згоден з С. Іоффе зазначає, що перелік обов'язкових умов для цивільно-правових договорів включений в закон, але тільки в тому випадку, якщо сторони згодні на отримання певного змісту договору. У звичайних умовах характерною особливістю є те, що сторони навіть не в змозі передбачити їх у договорі, що не тягне за собою негативних наслідків у вигляді недійсності або неукладення договору [16, с. 48]

Такі положення та умови вважаються умовними і узгоджуються сторонами для відступу від положень Кодексу розпорядження майном або для вирішення питань, не врегульованих законом [17, с.645]. Такі умови можуть бути включені сторонами в цивільно-правовий договір, оскільки сторони надають їм значення, тобто вони вважаються обов'язковими.

Останнім часом цивілісти висловлюють думку, що немає підстав для виділення в змісті договору інших типів умов, крім істотних. Слід зазначити, що всі умови цивільно-правових договорів є в рівній мірі обов'язковими, і сторони повинні використовувати їх після укладення договору. Якщо не дотримується хоча б одна з цих умов, договір не буде вважатися укладеним.¹ Якщо досягнуто згоди за істотними умовами, то цивільно-правовий договір вступає в силу, навіть якщо в ньому взагалі не згадуються інші умови.

Цивільно-правові договори слід визначати як правові акти двох або більше осіб на основі спільних дій, виражених у вільній волі, спрямовані на досягнення єдиного юридичного результату, що складається у встановленні, зміні і припиненні цивільних прав і обов'язків, і закріплені у встановленій законом формі. Тому детальний аналіз поняття цивільно-правових договорів має велике наукове і практичне значення.

РОЗДІЛ 2. ВИДИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ДОГОВОРІВ

Залежно від виникнення взаємних прав і обов'язків сторін в договорі розрізняють односторонні і взаємні (двосторонні, синагматичні) договори. В односторонній угоді одній стороні надається тільки право вимоги, а інша сторона зобов'язана виконати цю вимогу (частина 2 статті 626 Цивільного кодексу України). Однак у взаємній (двосторонній, синагматичній) угоді, яких у Цивільному кодексі переважна більшість, обом сторонам надаються взаємні (відповідні) права та обов'язки, наприклад, у договорах купівлі-продажу (Цивільний кодекс України різновидом взаємної угоди є багатостороння угода, в якій беруть участь більше 2-х сторін берить участь, даються взаємні права та обов'язки, наприклад, Угоди про спільну діяльність. Загальні положення міжнародних договорів застосовуються до багатосторонніх договорів до тих пір, поки вони не суперечать багатосторонньому характеру цих договорів (частина 4 статті 626 Цивільного кодексу України). Міжнародні договори, будь то односторонні чи взаємні, завжди є двосторонніми зобов'язаннями.

Залежно від наявності зустрічного еквівалента обміну майна, договір повинен бути розділений на поворотний і безоплатний. Якщо одна зі сторін отримує адекватну компенсацію за виконання своїх зобов'язань у вигляді грошей, інших майнових цінностей або у вигляді іншого зустрічного застереження, такого як купівля-продаж, видобування корисних копалин тощо, оцінюється відплата за цивільно-правовим договором, тобто контракт вважається компенсаційним, якщо це не встановлено договором, законом або суттю договору (ст.626 частини 5 Цивільного кодексу України). від). У свою чергу, безоплатним визнається договір, за яким не передбачена майнова компенсація або інші зустрічні умови за виконанні обов'язки, наприклад, кредитний договір.

Залежно від юридичної спрямованості договору вони поділяються на основні і попередні. Головним вважається договір, який безпосередньо спрямований на виникнення прав і обов'язків між сторонами конкретного договору. Однак слід враховувати попередню угоду, і сторони зобов'язуються протягом певного строку (протягом певного проміжку часу) укласти угоду (основну угоду) у майбутньому на умовах, встановлених попередньою угодою (стаття 635, частина 1 Цивільного кодексу України). Попередню угоду слід відрізнити від угоди про наміри, оскільки вона лише встановлює намір сторін вступити в договірні відносини в майбутньому, без зобов'язання укласти договір у майбутньому.

Залежно від того, хто має право вимагати виконання договору, необхідно розрізнити договір на користь іншої сторони і договір на користь третьої сторони. Більшість договорів укладаються учасниками (підприємцями) і виконуються на їх користь. Однак в деяких випадках законодавець передбачає можливість укладення договору на користь третьої особи. У цьому випадку боржник зобов'язаний виконати свої зобов'язання на користь третіх осіб, які встановлені в договорі або не були встановлені (стаття 636, частина 1 Цивільного кодексу України). Водночас виконання договору на користь третьої особи обмежене як особою, яка уклала договір, так і третьою особою, якій було надано виконання, якщо інше не передбачено договором або законом.

Залежно від волі особи, яка укладає договір, розрізняють договір, укладений з волі іншої сторони, і договір, укладений незалежно від волі іншої сторони. Більшість договорів укладається з волі іншої сторони. Однак у деяких випадках укладення договору може не залежати від волі сторін договору. Більшість таких контрактів носять характер публічних контрактів. Тобто, відповідно до частини 1 статті 633 Цивільного кодексу України, одна сторона, підприємець, зобов'язана продавати товари, виконувати роботи або надавати послуги особам, які мають до цього відношення

(Роздрібна торгівля, перевезення громадським транспортом, послуги зв'язку, медичні, готельні, банківські послуги тощо). Умови публічного договору однакові для всіх споживачів, за винятком тих, кому за законом надаються відповідні пільги.

Залежно від способу укладення договору можна розрізнити взаємоприйнятні угоди та угоди про приєднання (стаття 634 Цивільного кодексу України). Як правило, угода - це система компромісів, побудована для того, щоб всі сторони відповідали власним інтересам з урахуванням волі обох контрагентів майбутньої угоди. Однак тільки одна сторона може прийняти умови, незалежно від того, бере вона участь у розробці положень чи ні, а інша сторона приймає ці положення та умови в цілому, і положення та умови, сформульовані цією стороною, вказані у формі або іншому стандартному бланку.

Залежно від того, чи передбачена можливість укладення того чи іншого договору в актах цивільного законодавства, договір ділиться на іменний і неназваний. Зазначений договір повинен містити договір, можливість укладення якого прямо передбачена Цивільним кодексом України та іншими актами цивільного права, наприклад, договорами купівлі-продажу, договорами поставки, договорами міни і т.д. до неназваних договорів відносяться договори, які можуть бути укладені і які прямо не передбачені цивільним законодавством (наприклад, договори на надання медичних, освітніх, аудиторських, маркетингових, рекламних, похоронних та інших послуг). Для такого роду договорів необхідно застосовувати норми аналогії права або за аналогією правопорядку. Однак учасники цивільних правовідносин можуть укладати як безіменні, так і неназвані договори, головне - проводити відмінність між загальними принципами цивільного права (Цивільний кодекс України) і змішаними договорами, тобто договорами, що містять елементи різних договорів (частина 2 статті 628 Цивільного кодексу України).

За своєю формою договір може бути складений в усній формі. Останні можна розділити на прості і нотаріально завірені.

Як правило, вибір форми договору залежить від побажань особи, що його укладає. Але в деяких випадках закон вимагає укладення договору в певній формі. Якщо така форма для договору не встановлена, він вважається укладеним, якщо дії особи вказують на бажання укласти договір. Мовчання визначається вираженням наміру укласти договір тільки в тому випадку, якщо це передбачено законом. Усна форма допускається в договорах, що укладаються в момент укладення (наприклад, в договорах купівлі-продажу готівки), якщо інше не передбачено законом.

Для договорів між юридичними особами, між фізичними та юридичними особами використовується проста письмова форма, за винятком договору, який виконується в момент укладення. Інші договори між громадянами є обов'язковими, якщо дотримання цієї форми вимагається законом (наприклад, договір оренди нерухомості між громадянами на термін більше 1 року), укладаються в простій письмовій формі і законом передбачено Нотаріальне засвідчення договору в письмовій формі. Таким чином, укладається договір купівлі-продажу квартири. Таке засвідчення здійснюється нотаріусом або іншою посадовою особою, яка відповідно до закону має право вчинити дану нотаріальну дію, зробивши завірений напис на документі, що містить текст угоди. За бажанням фізичної або юридичної особи угоди з їх участю можуть бути нотаріально посвідчені.

РОЗДІЛ 3. УМОВИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ДОГОВОРІ

Необхідні і достатні умови для укладення договору будуть вважатися дійсними. Вважається, що, згідно зі статтею 638 Цивільного кодексу України, договір був укладений тільки в тому випадку, якщо між сторонами було досягнуто згоди за всіма умовами, необхідними для відповідного випадку. Це означає, що при відсутності хоча б 1 з цих Умов контракт не буде вважатися укладеним. Водночас, якщо буде досягнуто згоди щодо істотних умов, контракт набуде чинності, навіть якщо інші умови не будуть включені. Саме тому такі умови також називаються необхідними. Визначення обсягу обов'язкових умов залежить від деталей кожної конкретної угоди. Наприклад, істотною умовою договору купівлі-продажу є ціна, яка є предметом договору. Предмет договору, плата за користування та порядок використання орендованого майна є істотними умовами трудового договору.

Частина 1 статті 638 Цивільного кодексу України ділить обов'язкові умови на 4 групи:

- умови, що стосуються предмета договору;
- умови, визначені законом як обов'язкові;
- умови, необхідні для даного типу контракту;
- умова, згідно з якою на прохання будь-якої зі сторін має бути досягнута угода.

Наприклад, оскільки купівля-продаж, по суті, є оплатним договором, нездатність встановити таку умову, як ціна, за згодою сторін вказує на відсутність самого договору купівлі-продажу. Однак цінові умови не мають значення для договору дарування через його безоплатного характеру, оскільки вони необхідні для договору купівлі-продажу.

Будь-яка зі сторін визнає, що Умов, які за законом називаються обов'язковими або необхідними для даного виду договору, недостатньо, і повинна включити в контракт додаткові умови. Без цього контракт для неї не підходить. У цьому випадку такі умови також набувають значення істотних. Наприклад, як правило, доставка товару, що продається в певне місце не має нічого спільного з істотними умовами купівлі-продажу. Однак, якщо покупець хоче укласти договір лише відповідно до цієї умови, а продавець не погоджується з такими вимогами, такий договір не вважається укладеним просто тому, що сторони домовились про предмет, якість та вартість речі.

Тому для того, щоб укласти контракт, необхідно досягти угоди за всіма його істотними умовами. Але іноді такої угоди буває недостатньо. Особливо якщо на додаток до неї мова йде про реальні договори (позики, пожертвування), тоді може знадобитися передача речей. Якщо це передбачено законом, договір повинен бути укладений в необхідній формі. Наприклад, договори купівлі-продажу земельних ділянок, окремих комплексів нерухомості, житлових будинків і т.д. потрібно нотаріальне засвідчення і державна реєстрація (стаття 657 Цивільного кодексу України). Отже, все вищесказане щодо істотних умов договору повністю відноситься до форми договору, оскільки в даному випадку неможливо говорити про досягнення угоди, якщо одна сторона вимагає нотаріального засвідчення або це передбачено законом, а інша сторона обходить це стороною.

Що стосується передачі речей за реальними договорами, то тут справа виглядає дещо інакше. Якщо річ не передається, то договору немає. Однак немає абсолютно ніяких сумнівів в існуванні договору не тому, що не було досягнуто згоди за його істотними умовами, а тому, що не були дотримані вимоги закону.

До типових умов належать ті, які публікуються відповідно до процедури, встановленої як типові для певного виду договорів (частина 1 статті 630 Цивільного кодексу України). Крім того, стандартні умови можуть бути включені як в стандартну

форму цивільно-правових договорів, затверджену відповідними державними органами, так і в окремий перелік конкретних договорів. Якщо в договорі немає посилання на стандартні умови, такі стандартні умови можуть застосовуватися відповідно до ділової практики. Важливість стандартних умов полягає в тому, що в разі тлумачення змісту договору стандартні умови також можуть бути прийняті до уваги, **навіть якщо в договорі немає посилання на ці умови (стаття 637, частина 2 Цивільного кодексу України).**

Звичайними умовами є ті, які передбачені регламентом. На відміну від істотних, угода між сторонами не потрібна, оскільки вона набирає чинності автоматично з моменту укладення договору. Таким чином, навіть якщо в змісті договору відсутні звичайні умови, це **не впливає на його дійсність. Наприклад, якщо при укладенні договору оренди нерухомого майна** сторони не домовилися з особою, якій необхідно здійснювати технічне обслуговування речі, автоматично застосовуються умови, передбачені частиною 1 статті 776 Цивільного кодексу України, і відповідно наймач зобов'язаний здійснювати технічне обслуговування за свій рахунок, якщо інше не передбачено законом або договором.

Вважається, що умовні умови контракту - це умови, узгоджені сторонами для відступу від положень Кодексу розпорядження майном або для вирішення проблем, які не регулюються законом. Як правило, вони не передбачені договором такого типу і встановлюються тільки за згодою сторін. Таким чином, випадкові умови можна виявити, порівнявши їх з нормальними умовами. Якщо в договорі містяться умови про зміну або доповнення правил, викладених в законодавчому акті, то виходить, що вони будуть випадковими в порівнянні з умовами, зазвичай прийнятими в такого роду договорах. Наприклад, компенсація за договором поступки в принципі не передбачена, але сторони можуть обумовити право на компенсацію. Або, в будь-якому випадку, сторони укладають кредитну угоду, і боржник мириться з кредитором, при цьому

кредитор має право користуватися автомобілем, придбаним на гроші, взяті боржником в борг. Інший приклад: за договором оренди нерухомості, якщо обов'язок по утриманню нерухомості покладено на боржника. дана умова даного конкретного договору, закріплене за орендодавцем, вважається випадковим.

Якщо випадкова умова, але за згодою сторін, знаходить місце в договорі, воно набуває ознака істотної умови. На перший погляд, немає різниці між істотними і побічними Умовами у зв'язку з конкретним договором, оскільки кожне з них підлягає безумовному виконанню. Але як тільки виникає суперечка з приводу того, що ви підписали контракт, відразу ж проявляється різниця. Якщо немає умов, об'єктивно пов'язаних з істотними умовами контракту, то немає і самого контракту. Однак, якщо одна зі сторін заперечує факт укладення договору, посилаючись на відсутність умов, які потрібно включити в договір за договором підряду, Договір може бути визнаний невиконаним тільки в тому випадку, якщо будуть доведені факти сторін, які погодилися на такі умови, оскільки такі умови є випадкові за своєю природою.¹

Відповідно до статті 651 Цивільного кодексу України, зміна або розірвання договору може мати місце:

За угодою сторін;

У разі істотного порушення договору іншою стороною і в будь-якому іншому випадку, встановленому договором або законом, приймається рішення суду на вимогу однієї зі сторін.;

У разі одностороннього розірвання договору, якщо право на таке розірвання встановлено договором або законом.

Як правило, договір може бути змінений або розірваний тільки за згодою сторін. Це відображає принцип свободи укладання договорів, оскільки беруть участь в обороті громадяни вільні не тільки у вирішенні проблем укладення договорів, виборі видів договорів і визначенні умов, а й у зміні або розірванні договору за рішенням

суду на вимогу однієї зі сторін, за винятком випадків, коли: це прямо передбачено законом у зв'язку з конкретним контрактом або такого роду договорами. Як ви можете бачити, в таких випадках тільки одна зі сторін договору хоче змінити або розірвати договір, але інша сторона на це не згодна. Як правило, 1 особа зі сторін договору звертається до суду із заявою про зміну або розірвання договору у разі серйозних порушень з боку іншої сторони.

Такі порушення сторонами договору вважаються істотними, якщо в результаті заподіяної ними шкоди інша сторона істотно позбавляється того, на що розраховувала при укладенні договору. Критерії значущості порушення договору носять оціночний характер.

Особливості процедури зміни або розірвання договору в разі одностороннього розірвання полягають в тому, що сторона, яка заявляє про своє розірвання договору, не звертається до суду і лише повідомляє іншу сторону про своє розірвання договору. Друга сторона отримує право оскаржити відмову від такого **договору в судовому порядку**. Одностороння відмова від договору **можлива тільки** в тому випадку, якщо **право на таку відмову встановлено договором або законом**.

ВИСНОВКИ

Цивільно-правовими договорами вважаються обов'язкові відносини, регульовані нормами цивільного права, учасники яких є носіями суб'єктивних прав і обов'язків. Однак поняття "договірні зобов'язання" і "контракти" передують зобов'язанням як юридичному факту, оскільки перше поняття ширше за змістом, ніж друге, оскільки договір служить однією з підстав виникнення зобов'язання, оскільки сторони аналогічної правової категорії цивільно-правового договору можуть здійснювати настання зобов'язань, які залежать від певних юридичних фактів.

В системі цивільного права існують "суб'єктивна" і "об'єктивна" теорії договорів. "Суб'єктивна" теорія визначає договір як угоду двох або більше осіб, спрямовану на встановлення взаємних прав і обов'язків. Суть цивільно-правових договорів, відповідно до цієї теорії, полягає в єдності прагнень сторін. Ця теорія заснована на концепції індивідуальної свободи і передбачає, що кожен має право реалізовувати власні інтереси шляхом вільного укладання угод на найбільш вигідних умовах. В ході розвитку капіталістичних виробничих відносин свобода укладання договорів зазнає певних змін. Виходить, що вільно можуть укладатися тільки ті контракти, які відповідають інтересам суспільства. Закон більш істотно запобігає неконтрольовані прояви власної волі в контракті. Саме в цей час виникає об'єктивна теорія контракту.

Це не стільки суб'єктивна теорія, заснована на свободі сторін договору, скільки теорія, яка приділяє більше уваги очікуванням, що впливають з дій сторін договору. "Об'єктивна" теорія контрактів визначає вплив держави на процес укладання і виконання контрактів на основі формальної рівності сторін контракту і свободи вираження думок.

Цивільно-правові договори слід визначати як правові акти двох або більше осіб на основі спільних дій, виражених у вільній волі, спрямовані на досягнення єдиного юридичного результату, що складається у встановленні, зміні і припиненні цивільних прав і обов'язків, і закріплені у встановленій законом формі. Тому детальний аналіз поняття цивільно-правових договорів має велике наукове і практичне значення.

Необхідні і достатні умови для укладення договору будуть вважатися дійсними. Вважається, що, згідно зі статтею 638 Цивільного кодексу України, договір був укладений тільки в тому випадку, якщо між сторонами було досягнуто згоди за всіма умовами, необхідними для відповідного випадку. Це означає, що при відсутності хоча б 1 з цих Умов контракт не буде вважатися укладеним. Водночас, якщо буде досягнуто згоди щодо істотних умов, контракт набуде чинності, навіть якщо інші умови не будуть включені. Саме тому такі умови також називаються необхідними. Визначення обсягу обов'язкових умов залежить від деталей кожної конкретної угоди. Наприклад, істотною умовою договору купівлі-продажу є ціна, яка є предметом договору. Предмет договору, плата за користування та порядок використання орендованого майна є істотними умовами трудового договору.

При визначенні істотних умов конкретного договору слід враховувати, що вирішення цієї проблеми залежить в першу чергу від суті конкретного договору. Тому **Цивільний кодекс України при визначенні істотних умов договору** посилається на Спеціальні норми, що стосуються договірних зобов'язань такого роду, і, перш за все, не випадково, що умови, які так визнані законом і передбачені в якості обов'язкових нормами права, що регулюють ці договірні відносини називаються обов'язковими. Зокрема, такий підхід був характерний для визначення так званого комерційного контракту на поставку, істотних умов контракту. Однак істотні умови не завжди прямо визначені законом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Zobov'zalne pravo: teoriya i praktika: Navch. posibn. / O. V. Dzera, N. S. Kuznetsova, V. V. Luts, ta inshi; Za red. O. V. Dzera. Kyiv : Yurinkom Inter, 1998. 912 s.
2. Borofovskiy S.O. Pnyatya dogovoru v literatury ta zakonodavstvi. Novi Tsivilnyy i Kryminalnyy kodeksi – vazhlyvyy etap kodyfikatsiy zakonodavstva Ukrainy: Mater. nauk. – prakt. konf. Ivano-Frankivsk : Oblasna drukarnya, 2002. S. 80–83.
3. Sibilyov M. Dogovirne zobov'zannya ta yogo vykonannya. *Visnik Akademiy pravovykh nauk Ukrainy*. 2003. № 2–3 (33–34). S. 414–424 s.
4. Borofovskiy S. O. Ukladennya, zmyna ta rozirvannya dogovoru u tsyvilnomu pravi Ukrainy: dis. ... kand. yurid. nauk: 12.00.03. Ivano-Frankivsk, 2005. 211 s.
5. Rabynovych P.M. Prava lyudyny ta iy yurydychne zabezpechennya. Kyiv : 1992. 99 s.
6. Novytskyy I.B. Sdelki. Iskovaia davnost'. M.: Gosyurizdat, 1954. 247 s.
7. Musiyaka V. L. Pravovyye osnovy predprinimatelskoy deyatelnosti. Kharkov : Yuryst, 1997. 140 s.
8. Tsyvilnyy kodeks Ukrainy: vid 16.01.2003 r. № 435–IV. *Vidomosti Verkhovnoy Rady Ukrainy*. 2003. № 40. St. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (data zverнення: 26.01.2023 r.).
9. Olyukha V. G. Tsyvilno-pravovyy dogovir: pnyatya, funktsiy i sistema: Avtoref. dis.... kand. yurid. nauk: 12.00.03. Kyiv, 2003. 20 s..
10. Krasavchikov O. A. Yurydycheskiye fakty v sovetском grazhdанском prave. Moskva : Gosyurizdat, 1958. 183 s.

ІІЛуць В. В. Контракти у підприємницькій діяльності. Київ : Юрінком Інтер,
2001.

Схожість

Джерела з Інтернету

299

1	https://revolution.allbest.ru/law/01431671_0.html	6.68%
2	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/12303/Problemy%20tsyvilnoho%20prava%20ta%20pr...	35 джерел 2.5%
4	https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%9F%D0%BE%D0%BD%D1%8F%D1%82%D1%82%D1%8F_%D1%82%D0%B...	30 джерел 1.65%
5	http://nauka.nlu.edu.ua/nauka/download/zbirniki_konf/17.02.2023.pdf	1.14%
6	http://www.journal.yurpayintel.com.ua/2007/2-3/article01	24 джерел 1.12%
7	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/36964/3/disertacija-lukasevich-krutnik-10_12_2019.pdf	3 джерел 1.01%
8	http://lsej.org.ua/2_2022/2_2022.pdf	25 джерел 0.83%
9	https://lacris.ulapland.fi/ws/portalfiles/portal/36275918/_24_04_23_2.pdf	0.76%
10	https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/science/razovi_spec_vcheni_rady/df130812023/diss_Sviatoshnuk_ss.pdf	4 джерел 0.76%
11	http://nauka.nlu.edu.ua/nauka/download/zbirniki_konf/Azimov_2020.pdf	0.74%
12	http://univd.edu.ua/science-issue/issue/4553	3 джерел 0.74%
13	https://archer.chnu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/5935/Zam_1010_Pryvat_Prava_Monogr_For_On_Line_Publ.pdf?is...	0.64%
14	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/8238/1/%d0%a6%d0%9f%d0%9f_%d0%94%d0%94%d0%a3%d0%92%d0%a1_%d...	0.62%
15	http://www.interbuh.com.ua/docs/cku_435-4.pdf	0.56%
16	http://ya-student.com.ua/ur/7-2012/7-2012-n.pdf	0.56%
18	https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4c677774-0a67-47a6-96ad-56d1a9748aaf/content	0.52%
19	https://vdocuments.pub/download/f-bla-4-.html	2 джерел 0.5%
20	https://kcp.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/82/2023/06/zbirnyk_-dohovir_2023r.pdf	0.5%
21	https://ronl.org/referaty/gosudarstvo-pravo/393251	6 джерел 0.48%
22	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38565/1/disertacija-sampara-n_-m_-na-sajt-1.pdf	0.48%

23	https://studfile.net/preview/5170177	0.48%
24	http://faculty-law-polytec.stu.cn.ua/wp-content/uploads/2021/03/zbirnyk-tez-2020.pdf	0.46%
25	http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/29955/1/dis.doc.pdf	0.46%
27	https://me.gov.ua/InfoRez/Print?id=1bca130f-a4ac-4963-a727-8ef756f4138f&lang=uk-UA&tag=ZapitiKoristuvachiv&tag=30 джерел	0.41%
28	https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2022/10/18-1.pdf	0.41%
29	https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/16364/1/8.pdf	4 джерела 0.39%
30	https://pl.uu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/05/%D0%A6%D0%B8%D0%B2%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D	24 джерела 0.39%
31	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/10999/1/%d0%97%d0%91%d0%86%d0%a0%d0%9d%d0%98%d0%9a%20%d0%9...	0.37%
32	https://lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/03/dis_sosula.pdf	2 джерела 0.37%
33	http://pravo.puet.edu.ua/files/lic2016bac/hps_03.pdf	0.35%
34	https://pravoznavetec.at.ua/ld/2/202_zempravo.doc	0.33%
36	http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/62384	0.31%
37	http://lutsk-ntu.com.ua/sites/default/files/civilne_pravo_lekciyi.pdf	2 джерела 0.31%
38	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/23333/%d0%b4%d0%b8%d1%81%d0%b5%d1%80%d1%82%d0%b0%d1...	0.31%
39	http://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc4/juspradenc4.pdf	2 джерела 0.31%
40	http://www.dnu.dp.ua/docs/ndc/dissertations/D08.051.11/dissertation_55f50139ab178.pdf	0.31%
41	http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files/diss_Pavlova.pdf	9 джерел 0.31%
42	http://uchika.in.ua/kurs-lekcij-tom-pershij-harkiv-2004.html?page=9	0.31%
43	https://old.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=56441	0.25%
44	http://ephsheir.phdpu.edu.ua/bitstream/handle/8989898989/1207/%d0%95%d0%ba%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%bc	7 джерел 0.25%
45	https://protocol.ua/ua/postanova_vgsu_vid_14_10_2014_roku_u_spravi_917_515_14	6 джерел 0.25%
50	http://diplomaster.com.ua/ru/2008-12-13-14-37-09?flypage=zakaz.tpl&page=shop.product_details&product_id=1230	0.19%

51	https://jurliga.ligazakon.net/news/132686_opublikovan-ukladennya-vsu-po-khozdelam-za-ii-pvrchchya-2014-roku	15 джерел	0.19%
52	https://docplayer.net/75765324-Ministerstvo-osviti-i-nauki-ukrayini-nacionalna-yuridichna-akademiya-ukrayini-dogov	4 джерела	0.19%
53	http://www.yurlib.ru/book_251_chapter_27_Rozd%d1%96l_VII_ZLOCHINI_U_SFER%d0%86_GOSPODARSKO%d0%87_D%	19 джерел	0.17%
54	http://files.khadi.kharkov.ua/avtomobilnij-fakultet/detalej-mashin-i-tmm/item/download/2447_4bc4c0243d7c12dcffb2ab6a31...		0.17%
57	http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/698/1/703_IR.pdf		0.15%
59	http://tnu.edu.ua/sites/default/files/normativbasa/tnupsiho-peddekabr2017m.pdf		0.15%
60	https://protocol.ua/ua/postanova_kgs_vp_vid_16_10_2018_roku_u_spravi_922_3796_16	7 джерел	0.15%
61	https://protocol.ua/amp/ua/postanova_ktss_vp_vid_11_08_2021_roku_u_spravi_755_14728_18	4 джерела	0.15%
62	https://protocol.ua/ua/postanova_vgsu_vid_14_07_2015_roku_u_spravi_916_931_14		0.15%
63	https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/4701	3 джерела	0.15%
64	http://omr.gov.ua/projects/8780		0.15%

Джерела з Бібліотеки

65

3	Студентська робота	ID файлу: 1016049029	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	2.27%
17	Студентська робота	ID файлу: 1015289942	Навчальний заклад: Open International University of Hu	23 Джерела 0.56%
26	Студентська робота	ID файлу: 1015990755	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.43%
35	Студентська робота	ID файлу: 1015885663	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.31%
46	Студентська робота	ID файлу: 1015084240	Навчальний заклад: Open International University of Hu	30 Джерела 0.25%
47	Студентська робота	ID файлу: 1015835226	Навчальний заклад: Open International University of Hu	2 Джерела 0.23%
48	Студентська робота	ID файлу: 1003901820	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.23%
49	Студентська робота	ID файлу: 1016029666	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.23%
55	Студентська робота	ID файлу: 1003902021	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.15%
56	Студентська робота	ID файлу: 1016031493	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.15%

58	Студентська робота	ID файлу: 1009793527	Навчальний заклад: Open International University of Human Development	2 Джерело	0.15%
65	Студентська робота	ID файлу: 1016041323	Навчальний заклад: Open International University of Human Development		0.15%